

спромоглись створити належне підґрунтя для розкриття свого потенціалу. У Європі такими країнами є Німеччина, Данія та Австрія, в Азії – Південна Корея, у Північній Америці – всі три країни (США, Мексика, Канада). Але найбільш корисним буде вивчення перетворень у тих країнах, які розбудовували ринкову економіку в схожих умовах, що й Україна, наприклад – у країнах Балтії.

ПІДПРИЄМНИЦЬКА СТРУКТУРА «КНТК МЕРек» ЯК СУЧАСНИЙ КОРПОРАТИВНИЙ БІЗНЕС В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ СВІТОВОГО ГОСПОДАРСТВА

І. М. ПОСТЕРНАК, канд. техн. наук, доц.,

доц. кафедри організації будівництва та охорони праці

О. С. ПОСТЕРНАК, студент

Одеська державна академія будівництва та архітектури, м. Одеса, Україна

С. О. ПОСТЕРНАК, канд. техн. наук, доц.

Приватне підприємство «Композит», м. Одеса, Україна

Глобалізація набуває різного значення залежно від того, чи йдеться про окрему компанію, галузь, країну, чи про світове господарство. Для окремої компанії глобалізація визначається тим, наскільки компанія розширила географію надходження своїх доходів і в яких масштабах і пропорціях розподілила свої активи у різних країнах, а також тим, наскільки вона залучена до експорту капіталу, товарів та ноу-хау через структури, що їй належать.

Підприємство у будь-якій державі виконує особливу функцію в економіці і народному господарстві, оскільки забезпечує оновлення й перетворення економіки, створює інноваційне середовище, стає силою, котра прискорює рух економіки по шляху ефективного використання всіх факторів суспільного виробництва.

Правові основи й організаційні форми мають забезпечувати ефективне функціонування підприємницьких структур у ринковій економіці. Вони визначають «правила гри» і створюють умови для розвитку різних форм організації бізнесу.

Об'єднанням підприємств є господарська організація, утворена у складі двох або більше підприємств із метою координації їх виробничої, наукової та іншої діяльності для вирішення спільних економічних та соціальних завдань.

Господарська організація утворюється підприємствами на добровільних засадах або за рішенням органів, які відповідно до господарського законодавства та інших законів мають право утворювати об'єднання підприємств. В склад таких організацій можуть входити підприємства, утворені згідно із законодавством інших держав.

Господарське об'єднання – об'єднання підприємств, утворене за ініціативою підприємств незалежно від їх виду, які на добровільних засадах об'єднали свою господарську діяльність.

Утворюватися господарські об'єднання можуть як асоціації, корпорації, консорціуми, концерни та інші об'єднання.

Корпорація – це договірне об'єднання, створене на основі поєднання виробничих, наукових і комерційних інтересів підприємств, що об'єдналися, делегувавши окремі повноваження та централізоване регулювання діяльності кожного з учасників органам управління.

У містобудуванні проявляється тенденція до інтеграції, як у сфері матеріального виробництва, так і в сфері керування. Розширене відтворення вимагає подальшого підвищення рівня поділу праці, концентрації й спеціалізації будівельного виробництва, інтенсифікації обміну результатами виробничо-господарської діяльності.

У якості однієї з перспективних форм інтеграції виступають у містобудівній структурі різні комплекси. У процесі формування планів соціального й економічного розвитку великих міст все частіше складається ситуація, коли для підвищення ефективності використовуваних ресурсів потрібна не просто концентрація зусиль, але й нові прогресивні форми організації будівельного виробництва. Нами пропонується створити корпоративні комплекси, що мають різні масштаби, цілі, структуру (у містобудівній реконструкції – Корпоративні науково-технічні комплекси містобудівної енергореконструкції «КНТК МЕРек»).

Провідною ознакою доцільності застосування координаційних принципів керування виступає спільність господарських цілей і завдань, що вимагає тісної виробничої кооперації галузей.

З позицій методології керування КНТК МЕРек є економічним об'єктом нового класу, що отримав назву інтеграційного. Його специфіка впливає з його комплексності, що припускає:

а) високий рівень збігу інтересів основних виробничих організацій, що входять у КНТК МЕРек при збереженні галузевої приналежності й відповідного включення її в галузеві системи планування, фінансування, матеріально-технічного постачання й керування;

б) взаємозв'язок господарської діяльності, що визначає їхню залежність у досягненні як власних, так і галузевих цілей, що формують даний комплекс;

в) територіально обумовлена соціально-економічна єдність, яка неможлива без здійснення погодженої економічної політики, вільної від адміністративних обмежень.

Такі самі загальні особливості які свідчать про те, що при організації керування КНТК МЕРек не можна лише пристосовувати діючий господарський механізм, необхідний пошук нових форм і методів. По суті, головна проблема сьогодні – це забезпечення координації в діяльності органів керування різних ланок і рівнів будівельної галузі. Найчастіше пропонують їх об'єднати «під загальним дахом». Але такі структури занадто громіздкі, важкі в керуванні, та й не завжди реалізовані на практиці, особливо в будівництві. Необхідно в такий спосіб організувати учасників КНТК МЕРек, щоб вони, реалізуючи власні цілі, досягали б і загальних результатів. Такий механізм є – це координація. Цілісність КНТК МЕРек надає не стільки просторова організація, скільки той

кінцевий результат – продукт виробництва реконструкції, що будівельниками й створюється. Зараз, коли робиться "натиск" на економічні важелі керування, уроки зневаги координаційним керуванням стосовно первинних економічних осередків необхідно враховувати.

Щоб успішно розвивати КНТК МЕРек треба враховувати зміни в системі керування міським господарством і кардинальні зміни в економіці, що склалися. Особливо це стосується проблеми із прискоренням технічного відновлення сфери виробництва будівельних матеріалів.

КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ ПІДПРИЄМСТВ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

Г. І. РИБАК, канд. екон. наук, доц.,

доц. кафедри економічної теорії та міжнародної економіки

А. А. ГОРБИЦЬКИЙ, студент

*Харківський національний університет міського господарства
імені О. М. Бекетова, м. Харків, Україна*

Проблема підвищення конкурентоспроможності підприємств є нині одним із найактуальніших завдань фундаментальних та прикладних досліджень в економіці. Одним з найважливіших факторів, що визначають розвиток форм та методів конкурентної боротьби, є глобалізація. У процесі глобалізації надзвичайно загострилася конкуренція між підприємствами за ринки збуту своїх товарів, іноземні інвестиції, інновації та нові технології. Глобалізація є незворотним процесом, що істотно змінює умови господарювання підприємств. Результатом дії механізму конкуренції є селекція товаровиробників, заснована на їх конкурентоспроможності, володінні ключовими ресурсами, компетенціями. У зв'язку з цим виникає проблема забезпечення конкурентоспроможності українських підприємств у нових умовах, що визначаються процесом глобалізації.

Умови та вимоги глобальних ринків із жорсткою конкуренцією, суттєвими коливаннями попиту та цін на різні види продукції, нестабільним ринковим оточенням диктують особливі вимоги до розвитку системи менеджменту, рівня конкурентоспроможності та стійкості до інноваційних стратегій розвитку, включаючи впровадження нових форм управління.

Існують два джерела конкурентоспроможності підприємства: операційна ефективність та стратегічне позиціонування.

Операційна ефективність вбирає комплексну оцінку виконання підприємством тих чи інших видів діяльності, які дозволяють Найбільш раціонально використовувати наявні в нього фактори виробництва.

Рівень операційної ефективності підприємства значною мірою залежить від чинників його базування. Відбиваючи гнучкість технологічної оснащеності підприємства, здатність виробляти широкий діапазон товарів, у тому числі і тих, які мають новизну, операційна ефективність, з одного боку, створює умови